

V МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

expression désigne probablement *un grand col amidonné, fermé et serré, un col-coupeur*. La fraise a été introduite en France par Catherine de Médicis. L'expression elle-même remonte à l'époque où l'on utilisait une solution aqueuse de sucre glace pour mettre de l'ordre dans une perruque. Mais il arrivait que l'excès de poudre se retrouve sur le col, notamment chez les personnes âgées qui avaient la tête branlante.

Les expressions phraséologiques françaises comportant un composant – le nom d'arbres exotiques (par exemple, “*cocotier* – “*кокосова пальма*”) reflètent le fait historique que l'État français possède de nombreuses colonies dans les parties méridionales du monde: “*s'accrocher au cocotier*” – ne pas vouloir rendre ce qui a été acquis (“*не бажати віддавати набуте*”), “*monter/grimper au cocotier*” – se mettre en colère (“*розсердитися*”).

Ainsi, les phytonymes représentent un corpus quantitatif et qualitatif suffisant de vocabulaire phraséologique et jouent un rôle particulier dans la création d'une image imaginative du monde. Ils représentent un ensemble spécifique de souvenirs d'événements passés et peuvent être considérés comme un patrimoine culturel et historique immatériel.

BIBLIOGRAPHIE

1. Rat M. Dictionnaire des expressions et locutions traditionnelles. Collection: Langue française, 2014. 464 p.

2. Косович О. В. Особливості французької лінгвокультури на матеріалі фразеологічних одиниць, які репрезентують лексичний концепт *le vin* («вино») // Вчені записки Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського. Сер. Філологія. Соціальні комунікації. Київ : Гельветика, 2020. Т. 31 (70). №1. Ч. 1. С. 200-207. URL : http://dspace.tnpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/20778/1/Kosovuch_Oso_bl_fran_lit.pdf

АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ У СУЧАСНІЙ НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Косар Діана

*магістрантка факультету іноземних мов,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Фразеологізми є важливим елементом літературної мови, який має специфічні особливості використання та відображає культурну спадщину мови. У літературному тексті фразеологізми допомагають передати художні образи, зображення та переживання героїв, розкривають їх внутрішній світ, намагаються відобразити особливості національної культури та менталітету. Їх використання дозволяє збагатити мову твору, зробити його більш емоційним та експресивним.

V МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Окрім того, фразеологізми можуть виступати як ключ до розуміння конкретних національних особливостей та культурних традицій, що відображені у творах літератури. Тому вивчення та аналіз фразеологічних структур у літературі є важливим для розуміння сутності мови та культури в цілому.

Інтенсивні дослідження німецької та германської фразеології беруть початок у середині ХХ століття. Перші наукові студії були зосереджені насамперед на визначенні термінів та класифікації фразеологізмів (У. Фікс, А. Роткегель, Х. Бургер та ін.). В. Коллер, вивчав роль фразеологізмів у тексті. Детально розглядали історію наукових досліджень фразеології Д. Геллер, К. Даніелс і особливо К. Д. Пільц [1, с. 2]. Як зазначає один із найавторитетніших німецьких германістів Вольфганг Фляйшер, згадані вище вчені своїми працями з фразеології сприяли розвитку цього напрямку німецького та германського мовознавства [4, с. 95].

Не менш важливими є праці з фразеології німецької мови самого В. Фляйшера. Він досліджував структуру і значення словосполучень, їх типологію, функції і зв'язок фразеології зі словотвором і пареміологією. Однією з заслуг Фляйшера є те, що він визнав одноманітність у різноманітності фразем і розкрив їхню специфіку щодо термінів та онімів, а також силу фразем.

Система фразеологізмів характеризується різноманітністю і динамікою. Їх структура, способи творення та семантика надзвичайно різноманітні, що зумовило різні класифікації — семантичні, морфологічні, синтаксичні, стилістичні, риторичні, лінгво-історичні, прагматичні та контрастивні. Найбільш відомими і популярними є класифікації Фляйшера і Бургера [2, с. 4].

Важливим у опрацюванні німецьких фразеологізмів є велика джерельна база, представлена численними словниками фразеологізмів різного типу [3; 5; 6; 9]. У вітчизняній германістиці існує чимало студій з німецької фразеології а також фразеологічних словників (Я.Баран, О.Білоус, М. Зимомря, В. Гавриць, О. Пророченко) [8;9].

Дослідження фразеологізмів проводиться з точки зору різних лінгвістичних підходів, які включають детальне вивчення їх структури, семантики та стилістичної ролі у художній літературі. З точки зору лексикології, вивчення фразеологічних одиниць охоплює їхню семантичну та структурну організацію. Семантичний аналіз включає вивчення значень окремих компонентів фразеологізмів та способів їх комбінування, в той час як структурний аналіз може вивчати їхню граматичну структуру та способи поєднання з іншими словами в реченні.

З точки зору фразеології, дослідження сталих словосполучень стосується вивчення особливостей їхнього формування та вживання в літературній мові. Для прикладу, аналіз може зосереджуватися на дослідженні різних типів фразеологізмів (ідіом, прислів'їв, приказок) та способів їх формування.

З точки зору стилістики вивчається роль фразеологічних одиниць та особливостей їх вживання у літературному тексті різних жанрів, таких як поезія, драма, роман тощо.

З точки зору психолінгвістики, вивчення фразеологічних структур охоплює аналіз способів, за якими люди розуміють та вживають фразеологізми. Такий тип

V МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

досліджує асоціації, які фразеологізми викликають у людей та як це впливає на їх вживання в мовленні.

Теоретичні підходи дослідження включають аналіз контексту, у якому вживається фразеологізм. Контекст визначає їх семантику та функцію в тексті. Крім того, аналіз фразеологічних одиниць у літературі може базуватися на синтаксичному аналізі тексту.

Аналізуючи синтаксичні конструкції, у яких вживається фразеологізм, можна вивчити стиль автора, а також з'ясувати, яку роль відіграє фразеологізм у структурі тексту. До теоретичних підходів дослідження фразеологізмів у літературі можна віднести також порівняльний аналіз різних мов або діалектів. Порівнюючи фразеологізми в німецькій та українській мовах, можна відкрити нові перспективи для розуміння семантики та функціонування фразеологізмів в різних культурних та мовних середовищах.

Усі перелічені вище підходи мають свої переваги та недоліки. Поєднуючи їх, можна здійснити комплексне дослідження фразеологізмів та їхнього функціонування у літературі. Окрім того, вивчення та аналіз типів фразеологізмів можуть бути корисними при перекладі та інтерпретації літературних творів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Burger H. Deutsche Idiomatik: die deutschen Redewendungen im Kontext. Stuttgart, 2011.
2. Burger H. Phraseologie: Eine Einführung am Beispiel des Deutschen. Berlin: Erich Schmidt, 2010. 244 S.
3. Duden. Bd.11. Redewendungen und sprichwörtliche Redensarten Wörterbuch der deutschen Idiomatik, Mannheim u.a.: Dudenverlag, 2008. 928 S.
4. Fleischer W. Phraseologie der deutschen Gegenwartssprache. Berlin: Erich Schmidt, 2007. 436 S.
5. Jesko Friedrich: Phraseologisches Wörterbuch des Mittelhochdeutschen. 2017.
6. Wörter und Wendungen. 1979. Wörterbuch zum deutschen Sprachgebrauch. Hrsg. v. E. Agricola. 9. Aufl. Leipzig.
7. Wolf, Friederich,: Moderne deutsche Idiomatik. Alphabetisches Wörterbuch mit Definitionen und Beispielen. – Ismaning : Max Hueber Verlag, 1976.
8. Баран Я.А., Зимомря М.І., Білоус О.М., Зимомря І.М. Фразеологія: знакові величини. Вінниця, 2008. 256 с.
9. Німецько-український фразеологічний словник у 2 тт. / Уклали В. І. Гаврись, О. П. Пророченко. Київ, 1981.